

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNI:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litera garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Opiniune motivată

asupra finutei ce ar avé să observe alegătorii de naționalitate română din Transilvania față cu alegerile actuali la dieta Ungariei.

(Urmare).

Minoritatea se teme de sfârmare prin carul dualismului. Cunoștem și noi de ajuns acele amenințări; le considerăm înse numai ca pe nesce momie, popanțuri și năluți de care se sparie paserile. Un popor din acărui fi supremul beliduce are sub stindardul armatei sale corpuri întregi de ostași bravi și credincioși; un popor din 3 milioane, din acărui sudore cruntă se varsă pe fie-care an deci de milioane în tesaurul statului, n'are de a se teme de nici o sfârmare tiranică. Am fost cu adevărat amenințați în a. 1875 cu sfârmare; am luat înse amenințarea de glumă și ea va rămâne glumă necălită? Ce sfârmare? migrațiune ca în secolul al XII și XIV de 100 până în 150 mii de Români în Transilvania din România și de acum în Dobrugea ar avea de rezultat perirea de fôme a unui mare număr de proprietari unguri din Transilvania; érá de ar aduce în locul Românilor emigrați colonie nemțesci și jidovesci ruina acelor proprietari ar fi și mai sigură. Și credeți ôre d-vóstră că Europa ar mai suferi omoruri în mase, asasinale naționali?

Sûntem acușati de minoritatea comisiunei de neconsecuenți, dicânduni-se că așa numiții pasiviști nu vor se participe la dieta Ungariei dară la legile ei să supun și le escută. La acésta obiecțiune, pe care juristii o numesc captisa, nu ar fi să respundem nimic. Este fôrte ușor a destinge între legi, la acărui creare participă cineva de bună voiă, din convicțiune, unde apoi îi poți dice cu tot dreptul: patere legem quam tu tibi fecisti, și între legi, la care nu ai participat de loc, ci ți s'au împus cu forța. Nu a fos tot așa până în 1848 și de la 1849 până în 1863? Dacă nu te ai supune ce ai avé se faci? La acésta întrebare minoritatea va rămâne mult timp detóre cu responsul. Că mulți români pasivisti primesc și funcțiuni publice la stat? Da! ei primesc așa precum au primit sub absolutismul austriac de 10 ani prin ministrii austriaci preste 700 de magiari în Transilvania și câte mii tot magiari în Ungaria, precum primeau liberii elvețiani posturi de oficiari în armata papei romana și în a neapolitan, precum primeau Anglii în Austria etc. etc.

Acésta înse este curat numai de interesul strict personale al fie-cărui individ în parte și nu are a face nimic pe lume cu politica nici cu națiunea. De ce să nu între români în funcțiuni publice din patria lor? Cu aceia, că li s'a nedreptățit patria și le este asuprită națiunea ei nu au renunțat nici la patria nici la națiunea lor; chiar națiunea ceruse totdeuna, ca fi sei să între în funcțiuni ca să-și tragă și ei plăți și pensuni din milioanele, pe care le număra dânsa alăturea cu celelalte la tesaurul cel desfundat al statului.

Ni s'a dis mai incolo, că dacă noi am avea un singur deputat în dieta Ungariei, cu talentele și genialitatea unui V. Connel din Irlanda, el ar putea face minuni pentru națiunea și patria noastră. Fiă așa precum dice minoritatea, dară mai nainte de a căuta și de a afla între Români din Transilvania pe un V. Connel, minoritatea era datóriă, să arete, unde este: „Magna Charta“ unde „Habeas Corpus“, acei herubimi pământesci ai libertății civile și pământesci din Anglia, unde dreptul de a forma comitete și a face colecte de bani din toate comunele mari și mici a le țerei? Facă acele libertăți neprețuite partea lui V. Connel la noi nu putea fi decât captivitatea. În sclaviă nu încape nici un V. Connel.

Minoritatea nu permite să se facă nici o comparațiune între rezistența pasivă a românilor cu a magiarilor și cu a cechilor, pune și temeiu mare pe aristocrația acestor două popóre. Noi din contră ori când este vorba de recăstigare libertății naționale punem prea puțin temeiu pe aristocrația înțeleasă așa cum vedem că o înțelege minoritatea. De când lumea, aristocrația propriu numită așa a îngrițit numai pentru asigurarea prerogativelor și privilegiilor castei sale, iară nu pentru libertățile națiunei. Grecul, Sêrbul și în epoca de față Bulgaria n'au avut un singur aristocrat și prea puțină burgesiă, poporul înse tot și-a recăstigat libertatea. Cu totul altele sînt condițiunile de emancipare a le unei națiuni, era ca dânsa să aibă aristocrația. Să află ce e drept și în clasa aristocraților patrioți de renume mare, de vèrtuți eminente, și ce e mai mult apărători sinceri ai libertății poporului, aceia înse totdeuna și preste tot sînt în minoritate neînsemnată, o pățesc adecă ca Grachii din antica Romă, ori ca comitele Silviu Pellico, ori ca comitele Stefan Szecheny, séu ca Ioan Câmpeanul; chiar ceidin clasa lor îi împing la mórte ori esil. În 1849 cine a chemat pe ruși în Ungaria? preste 140 magnați subscriși la suplica înaintată cătră împêratul Nicolae.

Ni se spune mereu, că de când bărbații națiunei noastre sau decis a urma politica rezistenței pasive, poporul lăsat de sine, s'au depărtat de inteligență au apucat pe mânils altora, au fost activ căci au mers la urnă, și apoi — s'a demoralizat.

Noi negăm, că poporul s'ar fi depărtat de inteligență și susținem contrariul, că o parte rătăcită a inteligenței s'a depărtat de el; nici decum însă din cauza politice adoptate, ci cu totul din altele, preste care să aruncăm astădată un vèlgros. Dacă mulți alegători din popor amers la urnă în cele 3 periode espirate dela 1869 încóce și au călcat preste ori-ce solidaritate apoi cine se póte mira de acésta când ne mai-auditele abusuri electorale, beție plătite gros de cătră candidați și partide, împărțirea de sume mari la persoane anumite, presiunea teribilă esercitată asupra clerurilor în a. 1869 chiar aruncarea în temnița Clujului a unor preoți, numai căci n'au voit să participe la alegeri, promisiuni mincinoșe de căstigare proceselor pendente,

amenințarea cu perderea lor, promisiuni de înaintări în funcțiuni, amenințare cu destituiri etc. Sînt de notorietate publică, constatate prin debateri parlamentari și chiar prin o lege mai nouă. Inteligența română din Bănat și din comitatele Ungariei locuite de români au fost în toate periodele electorale cât se póte de activă și totuși că a pierdut neîncetat din acele cercuri electorale în care majoritatea preponderantă de alegători este curat românescă, până când est-timp ajunse la convicțiune, că din 16 cercuri românesci câte i mai remaseră, abia va fi în stare să mai scótă vre-o 6 până la 7 deputați de naționalitate română. Adecă curatul adevér în acest punct este, că adversarii seculari ai esistenței și individualității noastre naționali voiesc din toate puterile lor, ca alegătorii români să mèrgă la urnă, îi mână la ea chiar cu forța, însă sub condițiune, ca să alégă deputați de naționalitate maghiară, sau fie și de oricare alta, numai să se țină de partida ministerială, iară la candidatul de naționalitate română să nu cuteze a-și da votul. Din acésta causă sa vèrsat și sânge, s'au comis și destule omoruri pe la colegiele electorale, mai ales în Ungaria. Acésta pretensiune, ce se face de cătră alegătorii de naționalitate română de a nu-și da voturile lor la candidați români, este totodată una din cele mai mari insulte, ce se póte face la mulțimea bărbaților inteligenți din națiunea noastră, iară alegătorii seduși, ca să dea voturile lor la alții, comit adevărată infamie asupra sângelui lor și dau celor mai de frunte Români, între cari avem și bărbați de paupertate spirituale, de completă necapacitate parlamentară, de lipsa patriotismului și a zelului pentru binele public. Dela Români se pretinde, ca să dea voturile lor la neromâni și chiar necristiani, la evrei; dară când vre-odată maghiarii ori sâșii au onorat cu voturile lor pe vre-un Român candidat la vre-o dietă? Cu atât este dară mai greșos și mai urit servilismul acelor Români cari sub nise preteste miserabili, de interese locali, pe lângă ce rup consodalitatea națională, își mai dau și voturile lor la inimicii jurați ai sângelui nostru.

Ni se mai împuță de repețite ori, că din cauza rezistenței pasive mai ales a Românilor ardeleni guvernul denunță și descrie pre întreaga națiune românescă nu de adversaria a guvernului, ci deadreptul de inimică a statului. Este adevărat, că Români sînt denunciați de cătră ómeni cu frunte de fer și de inimi ai statului, nici decum însă din cauza produsă de cătră apărătorii politice active, adecă a mergerei la urnă, ci cu totul din alte cause. Curat și respicat ni s'a dis în diverse epoce, iar mai de aprópe: Crima cea mai mare și mai nesuferită a Românilor este, că ei se nasc Români și Românul nu vrea nici a se germanisa (1857) nici a se magiarisa (1848—49), (1867, 1877). Nimicirea noastră națională o cere sistema domnitóre și mactimele lor de stat. Nici odată adversarii nostri n'au voit să cunoscă pe Români de fi ai acestei patrie. Pline sînt codicele de legi cu

formulele: Natio valachica tollerata, Az oláh vallás csak tollerata az országbán etc. Între anii 1830 și 1848 Români erau persecutați și preoții lor aruncați în aresturi tot ca inimi ai statului, căci spre a'i înnegrí și nulifica se inventase asupra lor rusolatia, li se călca locuințele și se căuta prin lățile lor portretul împêratului lor Nicolae. De ani 30 încóce veni la moda dintr'odată daco-romanismul și conspirațiunea valachilor cu așa numita Camerilă din Viena, adecă focul cu apa la un loc.

Scurt sau cercat toate călile și mijlocele infernali spre a se înfêra și nimic în ochii casei domnitóre și în opiniunea publică a Europei, iar cutezarea adversarilor creștea în proporțiune, în care noi ne cuceream, ne umileam și protestam că sîntem fideli statului și buni patrioți. Sacrificiile noastre pentru patria și sângele nostru vèrsat în liniile armatei imperiale nu erau considerate întru nimic. Și totuși părenții nostri n'au făcut nici opozițiune activă în parlament nici pasivă afară din el. Vedeți dară, că opozițiunea noastră pasivă ca și cea activă este numai un pretest miserabil și alt nimic.

Pre la anul 1866 ni se promitea munți de aur, dacă Transilvania va trimite deputați la dieta Ungariei. Ce-i ușor credători și cei interesați ne umplea urechile cu consolațiuni, că maghiarii din Ungaria nu ar fi barbari ca cei din Transilvania, că din contră ar fi mai drepti, generosi, imparțiali, că cere bine înțelesul lor interes, ca să cruce pre Români să le facă dreptate, să lase naționalității și limbei lor sfere de activitate și desvoltare, precum nu o mai avuseră nici odată în Transilvania; îndesert cei 1492 alergări la tron cu suplica lor, ca să spună acolo că nu au nici o încredere în promisiunile unguirilor. De atunci și până astăzi toate temerile Românilor din Transilvania s'au împlinit cu prisosință. Țera și națiunea merse și merge din reu în mai reu cătră un abis feros, prin urmare cauzele rezistenței noastre pasive, în loc de a se micșora, s'au înmulțit neîncetat și din an în an.

Nu este de ajuns, că autonomia marelui principat al Transilvaniei, a fost delăturată într'un mod, cărui nu se află păreche în totă istoria modernă a popórelor civilizate, nici că așa numita uniune se prefăcú în fusiune totală necondiționată; dară ni s'au și mai călcat în picioré ori-ce drept de esistență, de individualitate națională.

De 11 ani încóce țera și cu dânsa mai ales națiunea noastră este tractată întocmai ca și cum în an. 1866 ar fi fost cucerită și subjugată cu sabia.

Mâna liberă dată ministerului de repețite ori asupra noastră desvóltă cea mai cumplită potestate discreționară.

Limba românescă recunoscută în a. 1863 prin legea țerei de egal îndreptățită, érá astăzi scósă și delaturată, din toate afacerile publice, este tractată esact așa precum se întemplă în imperiul Rusiei cu cea polonă și cu cea rutenă.

(Va urma).

Bosnia și Erțegovina.

După un interval aprópe de trei zile telegraful ne anunțe de la Dobo un atac nou al insurgenților (în 26 Aug. n.), îndreptat asupra divisiunii Szapáry. Telegrama este scurtă. Ne spune, că insurgenții au atacat cu infanterie și artilerie și în fine, că totă lupta nu are nici o însemnătate.

Din desele lucruri, cari se fac la punctul acesta și din retragerea insurgenților, signalisată de telegrama dela 23 Aug. n., va să dică, spre nord dela Dobo, pe țărmlu drept al Bosniei, se vede, că insurgenții forțea tăierea liniei principale de comunicațiune a trupelor noastre. Totă presa se întreabă, și cu drept cuvânt, că ce se face de numai sosesc odată succursele pentru divisiunea acésta, și cum de postul acesta, cel mai însemnat, se lasă părăsit în fața unui inamic bine armat și tot odată bine condus? El lucru curios, că în zilele din urmă de regim. de inf. 61 (cercul de întregire Temišóra), compus parte mare din Români, nici pomenire nu se mai face, cu tóte că se ține de divisiunea acésta și cu tóte că spitalele din Budapesta, Viena și Laibach cuprind un contingent considerabil din feciorii acestui regiment. Se póte că din divisiunea acésta regimentul acesta este cel mai obosit și decimat de strapățe și de lupte, încât trebuie sa pauzeze spre a se reculege.

Insurgenții, spune „D. Ztg“, sânt foarte numeroși și tari în ținuturile dintre Zvornik, Tuzla și Gracianifa. Sapă drumurile, facendule nepracticabile și sânt inimați de speranța, că Seraievo au săl ocupe iarăși.

Insurgenții se vede că sânt numeroși și în partea nordvestică a Bosniei. Patrolând trupele noastre din Banialuca în direcțiunea spre Kluici, în 24 l. c., a dat de insurgenți cu cari avură luptă. Raportul dice că detaiurile luptei nu sânt cunoscute. Ar fi trist când comunicațiunea trupelor noastre s'ar afla între fórfecile inamicului, după luptele cele splendide și după luarea capitalei Seraievo. — De la Stolau nu se mai gatá victoriile strălucite. Acolo neincetat se împrașcie și nimicesc bandele de insurgenți și soldații regulați turcesci depun armele. Numai procedura acésta se repeșese prea de multe ori în același loc, pe când ar fi de dorit ca scirile de felul acesta să mai vină și din alt loc mai din launtrul Erțegovinei. —

La Seraievo s'au cules 6000 pusci. Dintre prinși la Seraievo s'au transportat la Brood 55 oficieri și 83 soldați.

În spitalul de garnisónă Nr. 8 din Laibach se află din regim. de infanterie Alecsander Cesarevici — mare principe și următor pe tronul Rusiei — Nr. 61 următorii infanteriști:

Greu răniți: Proca Ofcsalof; Istvan Petzky; gefraitêrul Mathias Kataliosics; Dimitrie Tochín; corporalul Michael Iovanos; Vása Sacsici; Martin Adam; Iacob Andor; Georg Weber; Iosef Heinrich Herold; Petru Moisé; Iohann Weiland; Trifu Pait; Toma Mândriș; Pavel Cheveresan; Tomas Rückert; Nicola Moisu; George Barb; Teodor Muncilă; Pavel Bêrsă; Iohann Kerkes; Dimitrie Marginiac și Alecsandru Dochin.

Apoi ușor răniți: Liubomir Mirkov; Dimitrie Papov; Vasile Cepzan; gefraitêrul Josin Bageră; Constantin Cicure; Michael Schairich; Martin Stana; Dionisiu Costean; Andreiu Fodor; Petru Moisé; Andreas Ocsodi; Michail Barb; Georgiu Vrăjitor; Iosef Oláh și Ilie Barb. —

Revista politică.

Sâmbăta trecută avú loc în Viena sub presiul Maj. Sale Împăratului și Regelui un consiliu de ministri, care s'a început la 1 óră și s'a terminat la 5 óre fără $\frac{1}{4}$. Nemijlocit după ședința M. S. primi în audiență pe ministrul de resbel conte Bylandt și pe capul statului major general bar. de Schönfeld.

„Montags-Revue“ este informată, că dietele (cislaitane) se vor convoca cătră finea lui Septembre, senatul imperial pe finea lui Octobre. Senatul imperial va alege numai decât delegațiunea austriacă, pentruca în decursul lunii lui Novembre să pótă lucra împreună cu cea unгурescă.

Comitatele Pestei și Somogyului, cari au protestat contra dărei de cară pentru armată, au próvocat un rescript ministerial foarte energetic, în care guvernul promite a procede cu rigóre inexorabilă.

„Hon“ și „Ellenör“, cu deosebire, scriu într'un ton foarte cătrănit contra reprezentanțelor comitatense, cari fac renitență, numind renitența perfidie și stilul reprezentațiunilor „stil de porcari.“

„Budapester Corr.“ tratând afacerea acésta și dovedind, că comitatul Pesta nu are drept a se plânge contra recuiștiunilor scrie:.... Lipsa de cară este din și în și mai simțită și de nicăiri caréle nu pot sosi așa în grabă, la Vincovce, locul de concentrare, ca din cercul Soltului din comitatul Pestei, va să dică, mai cu înlesnire decât din părțile nordice ale Torontalului, Baciului și Tolnei, și adauge, că Croația și confiniile militare au dat fără nici o contradicere 22,650 cară, comitatele Somogyului, Baranyului, Tolnei, Baciului și Torontalului 8000 cară. Cum póte dară, dice „Bpester Corr.“, să vorbescă un district că este asuprit, când are 83,000 cai conscriși și i se cer numai 500 cară, nu pricepem, scim însă că în urma mobilisării se cer cu întefire cară pentru a transporta munițiune dela Eseg la Brood și caréle țeranilor sânt mai practicabile decât caréle dela trenurile militare, cari nu se pot întrebuița pe drumurile bosniace.

Convențiunea cu Turcia a intrat într'o fasă foarte seriósă pentru monarchie, într'o fasă, care pune în joc interesele cele mai însemnate ale Austro-Ungariei. „D. Ztg.“ susține, că convențiunea e, ca și subscrisă. Oficiósele noastre susțin, că faima despre încheierea unei convențiuni între Turcia și Austro-Ungaria acum după căderea capitalei bosniace, este respândită în adins de Turci și de Ruși.

Conced inse și oficiósele, că există un proiect de convențiune din partea Turciei, „acceptat, póte, de contele Anrassy în princip, care inse are să suferé modificățiuni, așa încât nici dela principul nici dela proiectul original nu are să rămână mult. Concesiunea acésta asemănată cu alarma ce se dá în presa neoficiósă și străină, se pare a fi miere pe buze. „Nat. Ztg.“ din Berlin, care se ocupă cu cestiunea acésta, o cualifică de un „Schwabensreich“ alui Andrassy. „După o linisce de mai mulți ani, dice „Nat. Ztg.“, și după ce sau versat milióne pentru fugiții bosniaci, apoi după ce cu multă trudă s'a încunguirat resboiul; mai departe, după ce Austria a primit a i se da mandatul cunoscut, pe lângă libertatea de al regula față cu Pórtă după buna sa chipzuală; în fine după ce Austria proveđută cu paspórt scumpe a trecut granița și pe urmă Pórtă a precipitato în perderi mari de ómeni și bani, fiind silită a pune în picioré 160000 ómeni, ca să pótă pune mâna pe cele dóue provincii: după tóte aceste Austria să încheie o convențiune, prin care să promitá sultanului serbetoresce, că după un an să i le

inaపోeze așa cum lea primit. Cine ar pute să ne facă imputare, că nu sântem în stare să credem, că este cu puțință așa ceva, pe cât timp ne permit cele cincisimțiri? Nici astăzi nu înțelegem, cum se póte, că în cercurile curții din Viena s'a născut o luptă despre lucruri cari sânt clare ca lumina sórelui“. Arătând „Nat. Ztg.“ că în urma celor întemplate în Bosnia și în special cu divisiunea Szapáry, magarii ar trebui să se acomodeze politicele imperiale, pregătite de evenimintele premergătoare, se întreabă: „Și tocma acum să repoteze victorie politica cea scurtă de vedere a magiarismului într'o edițiune strălucită? Lucruri deosebite par a se pregăti în Viena. Până acum politica din orient încă nu este hotărîtă, cu tóte pregătirile de trei ani încóce.

Acum voiesc ómenii a se hotări, când puterea faptelor sângeróse póte ușor amági voința. Au lăsat să vină apa până la gură și acum doresc a se apêra de apă. Se dá frêu liber magiarismului și imperialismului, germanismului și slavismului pentruca unul să lupte contra celuilalt și într'un moment, când viitorul statului atêrnă dela concentrarea tuturor puterilor, când o concentrare era — cel puțin în înțelesul acesta — fiind favorită de sórte, mai cu înlesnire. Andrassy se jócă un joc periculos.“

Într'o corespondență dela Viena a aceluiaș diar se dice, că Andrassy face politică magiară pe când ar trebui să facă politică imperială. Coresp. dice mai departe, că dacă nu i va succede să facă politica sa plausibilă împăratului, va trebui să facă loc altui bărbat de stat.

„Montagsblatt“ din Berlin surprinde lumea cu scirea, că Andrassy ș'a dat demisiunea încă pe la sfêșitul septemănei trecute, dară M. S. nu a primit-o de o cam dată. Aceași fóie designeză de următor lui Andrassy pe Sennyey sau pe Beust. „Fremdenblatt“ deminte scirea acésta.

După sciri englezesce, cabinetul din Bucuresci încă nu ș'a făcut planul în privința Dobrugei. Este probabil, că trupele române vor ocupa teritorul și guvernul român va institui o administrațiune militară, care va dura până când cabinetul din Bucuresci va cunósce mai de aprópe posesiunea ceonouă și se va puté hotărî asupra unei permanente forme de guvern. Oficierii rusesce au primit ordinul, de a se grábí cu evacuarea Dobrugei, de a finé deschisă calea preste Varna și pe Dunăre, pentru ca îndată ce plecarea trupelor rusesce va fi hotărîtă, să nu mai suferé nici o amănare.

În Rusia este o forbere mare. Nihilisti páșesc din și în și mai pe față și cu mai multă îndrâsnélă, desprețuind autoritățile legale. Mulți locuitori din Kiev și giur fug la Moscva unde se cred mai siguri de evenimintele, de cari se tem, că nu vor întârnia.

În privința negociațiunilor începute de guvernul italian prin mijlocirea deputatului Giuseppe Mussi cu guvernul din Tunis, pentru unirea acestei țări cu Italia, se scrie următoarele cătră „Neue freie Presse“:

„Nu este nici decum intențiunea cabinetului Caroli-Corti de a anecea Tunisul, precum au făcut o dată francesii cu Algeria și precum făcură acum englesii cu Cyprul; căci și bărbații de stat italieni sciu foarte bine, că a trecut de mult timpul fundării de colonii. Este cunoscut, că enormul imperiu indo-britanic nu aduce nici un ban venit tesaurului engles, iar Algeria o costă pe Francia anual aprópe 50 milióne franci. De aceia nici nu este intențiunea regelui Humbert de a despuia pe Beul de la Tunis, care este un amic călduros al Italiei de demnitățile și țêrile sêle. Eacă ce cere Italia după cum anunță nisce sciri pozitive din Tunis:

1. Tunisul încheiá cu Italia un tractat de amicie și alianță, recunoscând suveranitatea Italiei și acésta acordându-i în schimb spriginul seu.

2. Beul va rămâne ca și mai înainte principe independente al țării sêle, pe care o va administra după părerea sa, dar el nu întreprinde nici un resbel și nu va încheia nici o pace fără consimțimêntul Italiei, care o represintă și în afară.

3. Orașul Tunis séu Goletta, la cas de trebuință și vre-un alt oraș tuneshan de pe costă, primesc o garnisónă italiană și, dacă va fi necesar, vor staționa acolo și câte-va vase italiene de resbel.

4. Tunisul încheiá cu Italia un nou tractat de comerț și navigațiune și lasă pe sama acestui stat de ai regula finanțele sale sdruncinate.

5. Pentru casul, când Italia ar fi incurcată într'un resbel, Tunisul o va sprigini cu trupe și va închide tot de odată atunci și porturile sale vaselor de resbel a le inamicului comun.

6. Beul va introduce cu încetul reforme în statele sale.

„Acestea ar fi propunerile, pe care Italia le-a făcut guvernului din Tunis. Este cu puțință, ca unele din aceste propuneri să capete o altă redacțiune, ceia-ce nu va schimba însă cu mult sensul afacerii.“

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Deva, 21 August 1878. (*Inteligența adevêrată*). „Inteligența adevêrată, precum mulți juđi, advocați, preoți mai distinși ș. a. la provocări repeșite au respuns cu demnitate, că nu vreau să voteze“.

Așa stă scris în „Gazeta Transilvaniei“ Nr. 62, într'o corespondință din Deva.

Inteligența adevêrată! primo loco: mulți juđi. Încât pot fi priviți juđii (comunali, sâtesci) din giurul Deveii ca inteligenți, și încât merita ei numirea de inteligență adevêrată, nesciind ei carte, și unii abia putându-și scrie numele lor, n'are lipsă de nici o explicațiune.

După juđii (sâtesci) ca inteligență adevêrată (?) urméză: mulți advocați.

În Deva și în giurul Deveii, sau în cercul electoral al Deveii sânt numai doi advocați românesce, și acestia amândoi au fost și sânt activiști declarați.

Mai este un soi de advocați românesce în Deva, așa numiți pseudoadvocăți (Winkelschreiberi), nisce țingăi naționali cu gurile mari, și cu o dignitate afectată și mai mare.

Astfel de pseudoprocateri naționali cu dignitatea lor ridiculă sânt aici vre-o 4. Însă neavând acestia drept de alegere, nefind alegători: n'au avut lipsă de a se face pasivisti sau a fi provocăți (?) la pasivitate; pentru-că pasivitatea lor e basată în lege, ei sânt pasivitanți prin lege.

În fine, după juđi (sâtesci) și advocați urméză preoții mai distinși.

Cum pricepe corespondentul „Gazetei Trans.“ distincțiunea între preoți, sau cum și-o face el cu privire la alegerile de deputați dietali, e tréba densusului.

O distincțiune pozitivă publică sau generală între preoți, ca alegători nu există. Distincțiunea demnității adevêrate nu zace în cultura intelectuală sau în pozițiunea socială a alegătorului, fie acesta activist ori pasivist, ci în motivul moral a votării sau a abținerii dela votare.

Óre ce scop are corespondentul „Gazetei Trans.“ cu corespondența sa? A voit să seducă, să falsifice opiniunea publică, sau să amágescă pe cetitorii „Gaz. Trans.“ despre alegătorii din cercul electoral al Deveii, cu privire la activitatea și pasivitatea lor; a voit să facă pe cetitorii „Gazetei

Trans." a crede minciuna, cumcă românii din cercul Devei ar fi pasiviști. A mai adaus o minciună sau amăgire pe lângă minciunile de mai înainte a clicei secrete din Deva scriindu-se în „Observatoriul“, că Românii din Deva ar fi ținut o conferență și ar fi hotărât pasivitatea, și telegrafându-se la conferența generală din Sibiu în 20 Iulie 1878, că românii din Deva ar fi pasiviști.

O astfel de pasivitate meșteșugită, basată pe minciuni, amăgiri, înșelăciuni și seduceri, e cu mult mai periculoasă cauzei naționale, de cât o activitate immorală, pentru-că activitatea la alegeri trebuie expres manifestată, pe față, nu pe ascuns, nu în secret. Prin urmare mai ușor și mai în grabă se arată greșelile și corupțiunile la activitate, și așa mai ușor și mai îngrabă se pot aceste vindeca și delătura. Pe când la pasivitatea secretă ascunsă mai greu și mai târziu se arată, poate numai atunci, după ce au cuprins corupțiunile ca o bolă lipicioasă mai tot trupul național, sau când vindecarea și delăturarea rului cauzat prin corupțiune numai cu greutate mare și în timp îndelungat e posibilă. —

Protocol

luat în a III ședință a comitetului Reun. înv. rom. dela școlile confesiunali gr. or. din diecesa Caransebeșului membri de comitet ținută în 18/30 Iuliu 1878 în Bocșa montană.

(Încheiere).

18. Dl. I. Ionaș ca conducător al deputațiunii esmise de a reprezenta Reuniunea noastră la adunarea generală din anul cur. ținută la Orșova a Reun. înv. din Ungaria de sud raportează verbal, cumcă deputațiunea respectivă a satisfăcut misiunii sale: a salutat Reuniunea susnumită, s'a prezentat și a luat parte la toate ședințele adunării ei, dară totodată a făcut observare cu aceea ocaziune, că deputațiunea noastră ca atare nu s'a bucurat de considerarea și primirea aceea, ce i sar fi cuvenit; propune deci din această cauză, ca legătura stabilită între Reun. noastră și Reuniunea înv. din Ungaria de Sud se încete, ăra concludus respectiv, prin care s'a format aceea legătură, să se revoce prin adunarea generală.

Decis: Raportul acesta se ia spre știință; ăra propunerea dlui I. Ionaș făcută în numele deputațiunii — se relăgă la adunarea generală spre competența pertractare.

19. Președintele Stef. Antonescu binevoiesce a dona pe sēma bibliotecii Reun. un opu igienic intitulat „Die Hygiene von L. Gottlieb Kraus“ legat frumos în preț de 4 fl. v. a. I. Marcu propune a se aduce marinosului donator mulțămită atât protocolară cât și în Telegraful Rom. prin vicepreședintele Reuniunii.

Decis: Cartea igienică intitulată „Die Hygiene von L. Gottlieb Kraus“ în preț de 4 fl. v. a. donată Reun. de președintele ei dl Stefan Antonescu se primesce cu mulțămită între urări de „se trăiască“ cu acel adaus, ca să se aducă dlui donator mulțămita și în Telegraf Rom. prin vicepreședintele Reuniunii.

20. Dl P. Muntean află la o mare parte din învățătorii noștri recunoscută necesitatea unei foi pedagogice, cum a fost „Școala Română“ redigeată de dl Vas. Petri și de aceea propune, ca comitetul se rōge pre Vas. Petri, ca se reîncēpă edarea fōiei sale pedagogice atât de folositoare școlilor și învățătorilor; și fiind că cauza de încetare a fōiei „Școala Romană“ a fost sprijinul cel slab din partea învățătorilor — propune mai de parte, ca Reuniunea noastră se îndemne pe toți membrii ei a se prenumera și a sprijini din toate puterile această fōie eminentă.

Decis: Propunerea dlui Paul Muntean se relăgă la adunarea generală.

21. Dl P. Muntean mai face încă următoarele două propuneri:

1. Comitetul se recunoscă de nedreptă și prin urmare se revoce decisiunea sa de sub Nr. prot. adusă în ședința trecută prin care se împune membrilor Reuniunii solvi-

rea unei tace de 5 cr. sub titlul de spese pentru administrarea despărțămintelor;

2. Să se reducă tacele, cu care sânt în restanță membrii Reun. pe anii 1876 și 1877 dela 4 fl. la 3 fl.

Decis: Propunătorul se îndrumăză cu ambe propunerile sale la adunarea generală, deōrece aceste se țin de competența adunării generali.

22. Notarul Reuniunii Ioan Marcu cetește o scrisore dela învățătorul din Lugos Vasile Nicolescu adresată comitetului în urmarea efectuării decisiunii acestuia de sub Nr. prot. adus în ședința trecută — prin care scrisore numitul învățător se rōgă a-i se concede, ca suma de 50 fl. cei care e dator la fondul Reuniunii se o plătescă în rate lunare de câte 5 fl. începând dela 1 Ianuarie 1879. — ăra în privința procentelor se dechiară, ca acele le va depura până la finea lui Decembre 1878. Mai departe promite, că spre scopul încassării, atât a capitalului cât și a procentelor în modul susnumit, se învoiesce a imputeri în scris pre presidiul Reuniunii, ca se potă rădica banii din cassa cultului gr. or. în Lugos.

Tot în această scrisore dl. Vasile Nicolescu raspunde și la provocarea ce de nou i sau făcut în cauza predării actelor Reun. de pre timpul funcționării sale ca președinte, în următoarele: actele Reuniunii nu sau ținut de presidiu. Presidiul în sensul statutelor avē datorința numai de a presidia la adunările generale și de comitet și decă intradevăr ar fi existat necari acte la presidiu, ce altmintrelea se pot privi de unele hârtii, cari n'au nici un necs cu agendele de cassă sau și de arhivă. Acele acte după cum arată punct I din prot. adunării gen. ținute la Bocșa mont. în 24, 25 și 26 Sept. a 1872 toate acele, ce a avut Reun. le a transpus acelei adunări, de unde apoi nu sau mai reinturnat presidiului

Decis: Acēsta scrisore are a fi transpusă adunării gen. spre competență pertractare și deciderē recomândându-se aceleia spre primire modul propus de dl Vas. Nicolescu în privința încassării datoriei sale de 50 fl. și a procentelor.

23. Președintele propune alegerea unui comisariu pentru autenticarea acestui protocol

Decis: Comisiunea pentru autenticarea protocolului se alege în persoanele dlor Dem. Novac, Ioan Oprea și Ioan Marcu

Alte obiecte ne mai fiind de pertractat — președintele încheie ședința.

Stefan Antonescu, m. p.
președinte.

Ioan Tina, m. p.
notar.

Acest protocol s'a autenticat prin subscrișii în Bocșa montană în 5/17 August 1878 Dimitrie Novac, Ioan Oprea, Ioane Marcu.

Protocollele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 7.

Ședința din 26 Iunie 1878.
(Urmare.)

La ordinea zilei vine un amendament prezentat de lordul Salisbury asupra art. VII a tractatului, dară D. secund plenipotențiar al Engliterei aduce la cunoștință, că la urma unor înțelegeri particulare între reprezentanții Austro-Ungariei, Rusiei și Mărei Britaniei, acēstă propunere a fost combinată cu un text nou care va fi cetit Congresului. În consecință Escelența Sa își retrage amendamentul.

Comitele Andrassy anunță, că o învoială de idei avēnd loc, conform cu dorința exprimată de Congres, între cabinetele Austro-Ungariei, Mărei Britaniei, Rusiei și Italiei asupra art. VII, VIII, X și XI al tratatului de la San Stefano, plenipotențiarilor acestor puteri s'au înțeles asupra unei noi redacțiuni.

Baronul de Haymerle espuse acestă modifiacțiuni. În ce privește articolul VII, aliniatele 1 și 2 sânt manținute, iară aliniatul al 3-lea este redijat precum urmēză: „o adunare de notabili din Bulgaria convocată la Târnova, va elabora, înainte ale-

gerei principelui, organizarea administrațiunii viitoare.“ Aliniatul al 4-lea este manținut dară să omit vorbele „Koutzo-Vlachs.“ Aliniatul al 5-lea este suprimat și înlocuit prin cel următor:

„Administrațiunea provisorie a Bulgariei va fi derijată, până la introducerea nōuei organizațiuni, de cātră un comisar imperial otoman și consul delegați ad-hoc de celelalte puteri vor fi însărcinați a l'asista pentru a controla funcționamentul acestui regim provisoriu. „La cas de neînțelegere între consuli delegați, majoritatea va decide și la cas de divergență între acēstă majoritate și comisarul imperiului rus, reprezentanții puterilor la Constantinopole, întruniți în conferință, vor pronunța.

„Principele ales și instituat, nōua organizațiune va fi pusă în execuțiune și Bulgaria se va bucura atunci pe deplin de autonomia sa.“

„Îndată după conclusiunea păcei, comisiunea europeană va fi instituită pentru organizarea Rumeliei orientale și pentru administrațiunea sa financiară, până la desăvârșirea organizațiunii.“

„Comitele Șuvaloff constată, că înțelegerea s'a făcut între puteri asupra unui obiect discutat pe lung în ședința de ieri. Escelența Sa și a rezervat numai dreptul de a presenta câte va modifiacțiuni pur de formă, pe cari repeđiciunea în redacțiune nu a lăsat-o să aibă loc imediat.

Caratheodory-Pașa aderă la aliniat, dar tot sub beneficiul acēlzei rezerve.

Toți plenipotențiarilor votēză aliniatul, dară rămâne înțeles, că după o scurtă discuțiune el va fi deslipit de articol va deveni un articol special în instrumentul diplomatic ulterior.

Baronul de Haymerle continuă cetirea nōuei redacțiuni al art. VIII, al căruia aliniat este în viitorime astfel conceput:

„Armata otomană nu va mai șede în Bulgaria și toate vechiele fortărețe vor fi derămate cu chieltuiala guvernului local, care va fi ținut de a le derima în cel mai scurt timp și de a nu face să se rădice altele. Sublima Pōrtă etc.“

Ce mai rămâne din aliniat, este manținut.

Al doilea aliniat, înlocuit deja printr'o propunere acceptată în Congres, trebuie mai pe urmă modificat de comisiunea redacțiunii în sensul acestei propuneri.

Al treilea aliniat este rezervat.

Baronul de Haymerle observă, că aliniatul I al art. IX este regulat prin amendamentul comitelui Corti, iar cel de al doilea este înlocuit, de vorbele „regulament relativ la căile ferate“, prin propunerea austro-ungară asupra drumurilor de fer.

Comitele Șuvaloff și d. d'Oubril declară, că art. X este de acum încolo inutil și trebuie șters. Asupra art. XI, plenipotențiarilor opinez, că el e de resortul comisiunii de redacțiune. Caratheodory pașa observă, că ori-cum aliniatul II, al art. XI, trebuie să fie manținut.

Președintele constată, că cetirea făcută de baronul Haymerle fiind în întreg primită în unanimitate de cātră Congres, Înalta Adunare a terminat cestiunea bulgară și se găsește gata de a procede la o altă parte a sarcinei sale.

Alteța Sa exprimă nădejdea, că plenipotențiarilor vor bine-voi, pentru obiectele ce vor mai rămâne de discutat, să procedă într'un mod mai general și mai pe scurt decât în cestiunea bulgară. Congresul, cum este compus ađi, n'ar putē să siegese destul de mult pentru a intra în numărōse amănunte: nu potē decât a hotărî base și a lăsa elaborarea amenunțelor unei adunări, care s'ar întruni după dēnsul și ar termina esamenul cestiunilor secundare.

Între importantele cestiuni cari, după cugetul seu, ar trebui de aci încolo să ocupe pe Congresul, președintele citēză întâiu rămânerea teritorială care privește Bosnia, Muntenegrul, Serbia și România. Ar rămâne apoi esaminul cestiunilor provinciilor grecești, Dunărei, strîmtōrelor Asiei, indemnității de rebel. Alteța Sa întreabă, dacă Înalta Adunare este de părere a pune la ordinea zilei de 28 Iunie discuțiunea cestiunilor teritoriale, cuprîndēnd rectificarea fruntarilor și independența țărilor menționate.

O conversațiune avēnd loc între plenipotențiarilor, în privința diferitelor cestiuni de ordin religios și comercial, care ar trebui tractate în connesitate cu cele a independenței și a fruntarilor, lordul Beaconsfield crede, împreună cu președintele, că toate aceste cestiuni, cari formzēă o grupă, pot fi discutate împreună fără mare dificultate.

Ordinea zilei a viitoare ședințe este fiōsată precum urmēză: Bosnia, Muntenegrul, Serbia și România.

Mehemed-Ali cere apoi să cetēscă o propozițiune relativă la fruntariile sērbesci și a căruia text este:

„După preliminările păcei semnate la Adrianopole, rectificarea de fruntarie trebuie asigurată Serbiei.

„Plenipotențiarilor otomani propun Înaltei Adunări să bine-voiască a primi, în privința rectificării, următoarele principii generali:

„1. Nōua linie fruntară să fie pe cât se potē o linie naturală și strategică;

„2. Ca marele drum al Bosniei, care de la Mitrovița merge spre Novi-Bazar spre Sjenitza și care se desparte acolo pentru a se îndrepta de o parte prin Novi-Varoch la Vichigrad și de alta prin Prepol și Tachlidjé la Tchaintiza, precum și drumul de fer care va ralia Mitrovitza în Bosnia, să nu fie deslipite de teritoriul otoman și să fie destul de departe de fruntaria, ca siguranța acestor două mari linii de comunicațiune să fie garantate;

„3. La orașele și satele otomane Vichegrad, Novi-Varoch, Sjenitza, Novi-Bazar Mitrovitza și Prichtina să fie la o distanță așa de depărtată de fruntaria în cât esistența lor să nu fie amenințată.

„4. Ca cazasele albanese Vitchitren Kourchoumli, Urkup (Procopje și Leskovdja) să nu fie deslipite de imperiu, și la cas când Congresul ar decide deslipirea a unor din trēnsele, trecătōrea Prepolac (Takhtali-Khan-Getchidi) între Kourchoumli și Prichtina, și cea Gradelic Dzeva între Leskovdja și Vranja să rămāie în ori ce cas Turciei, fiind trebuincioase pentru apērarea districtelor Prichtina și Vranja, cari atunci vor forma într'acēstă parte fruntaria dela mēdă nōpte a Imperiului.“

Propunerea va fi tipărită și distribuit.

Ședința se rădică la orele 4.

(Urmēză semnăturile plenipotențiarilor).

Varietăți.

* (Dina onomastică) a Escel. Sale Prēsânțitului Archiepiscop și Metropolitan Miron Romanul se va serba, astăzi în 17 l. c. cu serviț dēesc și liturghie în biserica noastră din cetate.

* (Te Deum). Duminecă, 6/18 August curent, cu ocaziunea aniversării născerei Majestății Sale Imperatorului și Rege al Austro-Ungariei, s'a celebrat la biserica parochială romano-catolică din Bucuresci un Te-Deum.

La acēstă ceremonie au fost de față: d. M. Cogălniceanu, ministru al afacerilor străine; d. cavalier de Zwiedinek, agent și consul general al Austro-Ungariei, însoțit de tot personalul consulatului; un adjutant domnesc, d. comandant al divisiunii a II-a teritoriale și d. prefect al poliției capitalei.

După terminarea oficiului divin, d. ministru al afacerilor străine a mers, însoțit de un adjutant domnesc, într'una din trāsurile curții, la otelul agenției diplomatice și consulat general al Austro-Ungariei, spre a face dlui agent și consul general visita oficială de felicitare. — „Monitorul.“

* Escel. Sa comandantul militarului V. M. C. bar. de Ringelsheim a sosit alaltăeri din călătōria sea de inspecțiune. — Capul artileriei dela armata II, colonelul Gerlich de Gerlichsburg a plecat luni sēra la Brood.

* (Prelegeri asupra grădiei școlare). La însărcinarea Escelenției Sale Pār. Archiepiscop, dl pro-

fesor de agricultură, Dem. Comșa, va ține prelegeri asupra grădinei sco- lare în conferența învățătorilor nostri adunați în Deva, începând de azi și până prin 20 sau 21 i. c., când apoi se va reintorci la Sibiu spre a ține și aici demonstrațiuni practice din po- măriș etc. cu învățătorii nostri.

* (Permutare). „Der Osten“ din Viena scrie; Spiritul militar gr. or. de aici, as. cons. Sava Popoviciu, este permutat la Bosnia, unde nume- roșii soldați români au lipsă de den- sul. Durere în urma acestei permutări, cele trei regimente de naționalitate ro- mână, care sunt staționate în Viena, rămân fără de nici un preot de na- ționalitatea lor, o împregiurare, care, sperăm că cei dela conducerea arma- tei o vor delătura cât mai curând.

* Încuviințare. După foia ofi- cială „W. Ztg.“ M. S. a încuviințat, ca colonelul bar. Bechtolsheim, v. col. bar. Löhneisen și majorul Bolla să porțe ordinile „Stéua Româ- niei“ și „Virtutea militară“. Acésta este un semn, că Austro-Ungaria a recunoscut în totă forma independența României.

* (Mobilizare). „Nemz. Hirl.“ comunică, că până acum s'au mobili- sat 32 de regimente campestre de in- fanterie și 23 de rezervă, 13 batalione de vânători, 2 regimente de husari și 2 de ulani, lângă care sunt a se a- dauge trupele recerute de artilerie, geniu și sănătate. Este așa dară mo- bilisată a treia parte din întréga pu- tere armată. Trupele aceste cu totul 11 divisiuni în patru corpuri sunt în- trunite într'o armată, care se chiamă armata a două. Numirea are înțe- lesul, că la eventualitatea unei mo- bilisări a tuturor puterilor armate din monarchie, aceste s'ar împărți în trei armate. Mobilizarea parțială de față are de scop formarea numai a unei armate, care s'a numit a două; „an- tăia“ și a „treia“ nu sunt formate și deastădată nu se vor forma. Mobili- sarea, mai departe nu este îndreptată și în contra unui inamic nou, nici nu are de scop ocuparea Serbiei, pentru că, abstrăgând dela situațiunea politică, care face neprobabilă eventualitatea de felial acesta, nici puterile desfășurate până acum nu ar fi de ajuns.

Din trupele de honveđi s'au mo- bilizat brigada (croatică) a șaptea (6 batalione); au mai fost mobilizate bat. Nr. 3, 65 și 66. Înțala, cu care s'au mobilizat batalionele de honveđi a sur- prins foarte plăcut pe toți câți se în- teresază de trupa acésta. Batal. al 79 a fost în patru zile echipat gata; cele- lalte au fost cu două zile mai târziu gata, așa dară a 6-a și de la chiă- mare sub arme, când așteptau ordi- nul de plecare.

* Pesta-bovină. Alaltă eri s'a bolnăvit o vită în Șelimber; cu totul sunt 8 bolnave. — În Cisnădie nu s'a mai bolnăvit nici una.

* (La scóla normală din Monor) se încep înscrierile pentru anul scolastic 1878/9 luni în 2 Sep- tembres st. n.

* Reproducem mai jos după un ăiar italian din Roma, convorbirea ce ar- tistul Rossi a avut la audiență, cu Majestatea Sa Regele Italiei.

„De la Rege. — Vineri, la 4 (16) August, pe la 2 óre după amiazi Ernesto Rossi s'a dus la palatul Regal, unde a fost pe dată primit de Umberto I. Marele artist fu primit într'un mod foarte afabil, și cu o alésă curtenire. Întrevorbirea lor ținu până la 3. Ernesto, Rossi esprimă devoțiunea sa pentru Victor Emanuel și tot deodată făcu regeli cunoscut dorința ce nutria de a îm- părăși acelaș sentiment succesorei sêu.

După primele cuvinte, Ernesto Rossi vorbind de călătoria sa artistică în Rusia, Regele exprimă cât de satisfăcut a fost de

onorurile aduse în acel imperiu, artei ita- liane; apoi, reamintind voiagiul seu în acele regiuni, artistul exprimă viaa sa simpatie pentru eroicul popor și pentru gloriosul Prin- cipe al României; deploră decadența artei dramatice; asigură, că a rugat pe ministrul instrucțiunii publice, ca să găsescă modul de a îi realța prestigiul, precum asemenea și aceia a picturii, care n'a figurat la Es- posițiunea din Paris; și, pe când Ernesto Rosii se pregăti de plecare, ăicând, că nu voesce să abuzeze de un timp, pe care l cunoscea prejos Regele îl mai întreținu că- teva minute, ăicându-i: „Este adevărat, tim- pul e scurt în raport cu dorința mea, fiind „că aș dori să vėd pe toți, să ascult pe toți „să vorbesc cu toți“.

„Putem garanta esactitatea acestor cu- vinte, cari torméză cel mai bun elogiu al junelui Rege.“

* („Cântecul gintei latine“ și „Peneș curcanul“), în limba e- braică:

Ilustre Poet! Isbānda Romānilor de la Montpel- lier și Grivița va fi vecinic legată de numele tēu, care ai cântat vitejia o- stēnului român pe câmpul luptei pen- tru neatarnare, și care prin cununa ce ai dobândit, ai încununat cu mă- rire némul românesc.

Ca Israelit român sciind a pre- țui tóte cari aduc mărire țării, în care trăesc, aduc ca semn de adāncă mul- țămire bardului național, bardului la- tinității, două cântece nemuritoare a le tale traduse în vechea limbă a sântel- lor cărți.

Atat frații mei de credință din lă- untru, cât și cei-lalți frați ai mei îm- prăsciați în tóte părțile lumii vor afla în ele însușirile înalte a le minții ro- mănesci, și vitejiile sēvărșite de Latinii de la Dunăre.

Pe pragul unei vieți nouē în Ro- mânia neatarnată, m'aș simți fericit dacă acésta slabă încercare ar fi în demnul unei înfrățiri intelectuale a Israelitilor cu românii, însușindu-și dul- cēța limbii și frumșeța inimii romā- nesci.

Rēmān cu adāncă stimă al dom- nieivóstre. Israel Teller, profesor de limba Ebraică în scóla Israelită. Bacău 23 Iulie 1878.

Responsul domnului Alecsandri d-lui Is- rael Teller, profesor de limba Ebraică în scóla Israelită Bacău Mircești 30 Iulie 1878.

Domnule Profesor. Primind manuscrisul d-vóstre care conține traducerea în limba Ebraică a poesiilor mele: Cântul Gintei La- tine și Peneș Curcanul, m'am bucu- rat de a constata acest început de mișcare literară între coreligionarii d-vóstrē, ce se găsesc în România. Totodată am simțit o mare regretate de a nu cunosce limba profesată de d-vóstră în scóla din Bacău, pentru ca să admir calitățile literare a le traducerii ce mi-ați trimes și astfel să pot a răspunde prin complimente sigure la măgulitórea d-vóstră scrisóre, ori cum fie, vē rog să primiiți mul- țămirile mele împreună cu asigurarea considerației mele celei mai distinsă.

„Timpul.“ V. Alecsandri.

* (Trupele rusesce din Iași.) „Stafeta“ ne spune că, până în vr'o două-đeci de zile, trupele ruse, deși puține, cari se află în Iași, au a pleca în Rusia, acésta după un ordin ce s'ar fi primit de curând în acésta privință. Asemenea cea mai mare parte din ca- sele ocupate de spitale rusesce au fost evacuate, urmând ca și acele câte au mai rēmas să fie deșertate în foarte scurt timp.

* (Țigania). De mai mult timp profesorul B. Constantinescu studiază limba și obiceiurile țiganilor din Ro- mânia. Anunțăm eșirea de sub tipar a cărței sale întitulată: Probe de limba și literatura țiganilor din România. Ea cuprinde, pe lângă cercetările grama-

ticale, o alésă colecție de cântece, basme și descântece țigānesci. „R.“

Bursa de Viena din 28 August n. 1878. Table with columns: Instrument/Bank, Rate. Includes: Impurul de stat din 1860 (111 25), Acțiuni de bancă (803 -), Acțiuni de credit (244 -), London (115 -), Argint (100 25), Galbin (5 47), Napoleon d'aur (poli) (9 23), Valuta nouă imperială germānă (56 70).

Economic. Sibiu, 27 August n. Pro hectolitru: Grāu 5.60-6.40; Grāu sēcāreș, 4.70-5.30; Sēcārăș 3.30-3.70; Orz 4.-; Ovės 1.60-2.-; Cucuruz 5.80-6.20; Mălaiu 7; Cartofi 1.-1.50; Sēmēnță de cânepă 1.-; Mazere 9; Linte 12; Fasole 8.-; Făină de pâno 5.50; Slănină pro 50 chilo 1.-34; Unsóre de porc 34.-; Sēu brut pro 50 chilo 17.-; Lu- minări de sēu pro 50 chilo 30.-; Sēu de Luminări 25.50; Săpun 20.-; Fēnpro 50 chilo 0.80-0.90; Cânepă pro 50 chilo 29-31; Lemne virtóse de foc pro metrul cubic 3. Spirit pro grad 55-60 cr.; pro chilo: carne de vită 36-40 cr.; Carne de vițel 32-36 cr. carne de porc 44-48 cr.; carne de berbec 26-30 cr. óue, 10 de 25 cr.

Estras din fóia oficială „Budapest-Közlöny.“

Licitățiuni: în 14 Sept. și 14 Oct. imobil. lui Vasilie Bursan în Gusu (trib. Sibiu); în 12 Sept. și 12 Oct. imobil. lui Petru Bologhin în Hunedóra (trib. Deva); în 21 Sept. și 22 Oct imobil. Evei Barabas în Disnăio (jud cerc. Reghinul săsesc); în 31 Aug. imobil d-nei Mihaiu Nagy în Murēș Oșorheiu (tribunal); în 28 Aug. și 28 Sept. imobil. lui Irimie Butum în Veneția de sus (jud. cerc. Făgărăș); în 25 Sept. și 25 Oct. imob. lui Alecsandru Kispal în Cluj (tribunal); în 20 Sept. imobil. dnei Teodor Ciucian în Ciucia (jud. cerc. Huedin); în 3 Sept. imobil. lui Toma Ormeșan în Lighet (jud. cerc. S. Sân-Georgiu); în 14 Sept. și 14 Oct. imobil. remasului după Simion Kamp în Făgărăș (jud. cerc.): în 30 Sept. și 31 Oct. imobil. remasului după Alecsa Oprea și Ioan Oprea în Coloș Monostu (trib. Cluj); în 19 Sept. și 19 Oct. imobil. rēmasului după George Kle- mentis în Reghinul sāsesc (jud. cerc.).

Publicare de concurs.

Pentru ocuparea postului invēțā- toresc de fete, de nou înființat la scóla romānă gr. or. din opidul Buteni, co- mitatul Aradului inspectoratul Buteni, cu terminul de alegere pe 14/26 Sep- tembres a. c. Emolumentele împreunate cu a- cest post de invēțātorēsă sunt: 400 fl. v. a. fics anuale și 6 orgii de lemne, din care are a se încălđi și scóla.

Respectivele concurente, au de a dovedí prin estrasul familiar, că sunt de religiunea gr. or. Preferință au a- cele, carele a absolvit preparandia, înse pot recurge și unele ce se pre- gătesc deja, pentru a face esamenele prescise.

Doritórele de a ocupa acest post, sunt provocate, recursele lor a le sub- sterne inspectoratului de mai sus a- mintit, cu termin până în ăiua de a- legere. Buteni, 13 August st. v. 1878.

Isidor Popescu, președint. comitetului par. 1-3

CONCURS.

Demisionând invēțātorii Nicolau Bobeș din postul de invēțātoriu pri- mariu la scóla noastră gr. or. din Boița, pre care l'a fost ocupat în interval de 15 ani cu mult zel și activitate, — pentru acest post se publică prin acé- sta concurs cu terminul până la 9 Sep- tembres a. c. și la 10 Septembres a. c. se va ținea și alegerea.

Emolumentele sunt: În bani 250 fl. v. a.; pre lângă acésta quartir liber în odíciul scolaru și lemne de încălđit. Dela concurenți se recere: să fie de religiunea gr. or.; se aibă cel pu-

țin 4 clase gimnasiale și cursul peda- gogic sau cel clericale precum și a- testat de calificățiune; să fie bun cân- tăreș și se cunóscă tipicul bisericei, — purtare morală bună. La cas când pen- tru postul acesta se vor însinua con- curenți cu atestate de o calificățiune și mai superioră salariul în bani se va ridica la suma de 300 fl. v. a.

Concurenții să-și adreseze supli- cele la subscrisul comitet parochial.

Boița, în 16 August 1878. Comitetul parochial în confe- legere cu oficiul protopresbi- teral. 1-3

Nr. 204 ex 1878.

CONCURS.

În puterea ordinațiunii consisto- riale dto 5 Iuliu a. c. Nr. 1485. prin acésta se escrie concurs pentru oca- pareea postului de capelan în parochia de clasa a III. Rachiș până în 16 Septembres a. c.

Venitele anuali sunt 360 fl. v. a., din tóte acestea fiitorul capelan va avē terciatitatea și casa de locuință.

Concurenții au de a-și subșterne petițiunile subscrisului, instruite con- form statutului organic și dispoșiți- nilor sinodului archidiececan din 1873 până la terminul mai sus indicat când va fi și alegerea.

Fúzeș-Sânpetru, 23 Iuliu 1878. În conșelegere cu comitetul parochial din Rachiș.

Petru Roșca m. p. 1-3 protopresbiter.

Nr. 104 - 1878.

CONCURS.

În sensul prea grațiosei resolu- ționi a Venerabilului Consistoriu ar- chidiesean din 5 Iuliu a. c. Nr. 1249 se escrie din nou concurs pentru oca- pareea postului de capelan în parochia de III. clasă din Muncelul-mare cu filiile Muncelul-mic și Boia-Barzu, lēngă neputinciosul paroch actual, cu termin până la 14 Septembres st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din venitele ace- stei parochii computate aprópe la 300 fl. v. a. adecă 150 fl. v. a.

Doritórii de a ocupa acest post vor avē a-și adresa concursele instrui- te conform legeri și dispoșițiunilor si- nodali din 1873 la subscrisul până la terminul indicat.

Deva 7 August, 1878. În conșelegere cu comitetul parochial. Ioann Papiu m. p. adm. prot. 1-3

Nr. 39 - 1878. 3-3

CONCURS.

Pe baza ordinului prea venerabilu- lui consistoriu archidiececan de dto 5 Iuniu a. c. Nr. 1465 B. pentru vacanta parochie Cetate de Baltă, de clasa III în protopresbiteratul Tárnavei inf. se publică din nou concurs cu termi- nul până la 3 Septembres a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sunt: Porțiune canonică de 22 jugere 867 □ arătură și fēnaț, tacsele sta- torite de sinodul protop. câte o și de lucru cu palma, de la 120 familii, tot de la acelea o feldără de cucuruz sfărmit. —

Concurenții au de ași trimite su- plicele lor instruate în sensul statu- tului org. și dispoșițiunilor. Cei cu esamenul de calificare vor fi prefe- riți. — Deag, 2 August 1878.

În conșelegere cu comitetul parochial Danil de Tamas. adm. prot.